

A Fővárosi Ítéltábla a Kulisityné dr. Juhász Mária ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Vangyel Tibor ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. január 21. napján meghozott 25.P.20.789/2014/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes illetékfizetési kötelezettségét mellőzi.

Az elsőfokú ítéletet egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 19.050 (Tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

2014. július 5. napján a **hírlapban „cikk címe”** című cikket az **internetes oldal** leköszölte. A cikk egy balesetben részes család nehézségeit tárja az olvasók elé. A cikkhez számos komment kapcsolódott, alperes hozzászólásában az alábbiakat tette közzé: „Megnyugodhatsz, minden szó igaz. Eljárás folyik ellenük a **Ü-n**, sok embert becsaptak és nem érdekelte őket, hogy a kölcsönöket illenék visszafizetni. Ebben cinkosuk **F.E.** anyja, **H.B.** Úgy van, ahogy előttem leírták. **E.-ből** menekültek az adósságok miatt **S.-be** és ott folytatják csaló tevékenységüket. Most meg a saját gyerekeiket használják fel.”

2014. július 5. napján az **internetes oldalon** megjelent a **„cikk címe”** című cikk. Ebben az internetes portál az alábbiakat tette közzé: „**KÁLVÁRIA/** Egy édesapa kereste meg lapunkat a minap: mindenüket elvesztették egy szörnyű baleset nyomán. Kommentelőink saját tapasztalataik alapján figyelmeztetnek: többüket megkárosították.” Ezt követően a honlap összefoglalta a kommentek tartalmát, majd ismét leköszölte a korábban megjelent írást, a cikkhez kapcsolódó kommenteket azonban törölte.

Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy alperes a fenti valótlan tartalmú és sértő hozzászólásával megsértette a személyiségi jogait. Kérte arra kötelezni, hogy adjon nyilvánosan elégtételt, egyben a bíróság tiltsa el alperest a jogsértéstől, állítsa helyre a megelőző állapotot, alperest kötelezze, hogy engedje át a gazdagodást, és kötelezze 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

Alperes érdemi ellenkérelmében azt kérte, hogy a bíróság a felperes keresetét utasítsa el. Előadta, hogy valótlanúságot nem állított, jogsértést nem követett el, **H.B. A.** hozzátartozójának károsultja, így bocsánatkéréssel nem tartozik. Kérte a **B. Osztályának** megkeresését a **S.P.** és társa ellen folyamatban lévő büntetőügy megkeresése érdekében. Álláspontja szerint a felperes leánya és annak élettársa tevékenységében cinkos, mert a jó erkölcs is arra kötelezi a szülőt, hogy figyelmeztesse gyermekét az erkölcsileg megfelelő magatartásra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forintot. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt az **internetes oldalakon** tegye közzé az alábbi közleményt: „A bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes személyiségi jogát megsértette, ezért őt sérelemdíj megfizetésére kötelezte. Az elkövetett személyiségi jog megsértéséért az alperes elnézést kér a felperestől.” Kötelezte az alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 30.000 forint le nem rótt illetéket, valamint a felperesnek 15 nap alatt 25.000 forint perköltséget.

A keresetet a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdése, 2:43. §, 2:45. § (2) bekezdése, 2:51. § és 2:52. § alapján bírálta el. Rögzítette, hogy az alperes érdemi nyilatkozatot nem tett, a tárgyaláson nem jelent meg. Az első tárgyalás elmulasztása miatt is csupán igazolási kérelmet terjesztett elő, érdemben nem nyilatkozott. Alperes hozzászólásában olyan színben tüntette fel a felperest, mint aki részese a családjá által felvett és vissza nem fizetett kölcsönökkel kapcsolatos tevékenységnek, ezzel őt hamis színben tüntette fel, ezzel a felperes a jóhírnevét megsértette. A sérelemdíj összegét 500.000 forintban határozta meg. Kötelezte egyúttal alperest a jogsértés megtörténtének közzétételére, a hozzászólásokat megjelenítő internetes oldalakon a bocsánatkérésre. A perköltségről pedig a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen alperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az eljárást a Pp. 152. § (1) bekezdése alapján függessze fel, mert a büntetőügyben hozott ítéletnek a jelen ügy szempontjából jelentősége van. Előadta, hogy büntetőeljárás a felperes lánya és annak élettársa ellen van folyamatban. Erre tekintettel indítványozta, hogy a bíróság keresse meg az **osztályt** annak közlése érdekében, hogy **S.P.** és társa, **F.E.** ellen van-e folyamatban büntetőeljárás. Álláspontja szerint ezt követően kerül a bíróság abba a helyzetbe, hogy döntsön a per tárgyalásának felfüggesztéséről. Másodlagosan indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, felperes keresetét utasítsa el. Harmadsorban a kért sérelemdíj összegének leszállítását indítványozta. Előadta, hogy az alperes állítása igaz, mert valóban folyik eljárás **S.P.** és társa ellen. Sérelmezte, hogy az ellenkérelmében foglaltakat az elsőfokú bíróság nem értékelte. Előadta, hogy a **járásbíró** áttételt elrendelő végzésével szemben előterjesztett fellebbezésben bizonyítékait, dokumentumait csatolta.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a keresetnek helyt adó ítélet a jogszabályoknak megfelel. Alperes fellebbezésében olyan új tény, hivatkozást nem hozott fel, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására, mert alperes a felperesre vonatkozóan sértő, valótlan tényt állított. Álláspontja szerint, a **S.P.** ellen folyamatban lévő büntetőeljárásnak a felperes ellen elkövetett személyiségi jogsértés megállapítása iránti perben relevanciája nincsen, ezért a per tárgyalásának felfüggesztése iránti kérelem is alaptalan.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a Fővárosi Ítéltábla a megfelelő jogszabályok felhívását követően meghozott érdemi döntésével is

egyetértett. Az elsőfokú eljárás során olyan lényeges eljárási szabálysértés sem történt, ami a Pp. 252. § (2) bekezdés szerint az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A Kúria 1/2014. (VI.30.) PK véleményének 1. pontja szerint lényeges eljárási szabálysértésre alapított hatályon kívül helyezés akkor indokolt, ha az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen. Ennek megállapítása során a feltárt konkrét szabálysértés jellegét, súlyát, valamint az érdemi döntésre gyakorolt hatását is figyelembe kell venni.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 136/B. § (3) bekezdés alkalmazásával lényegében azzal indokolta, hogy alperes a felperesi kereset ellen nem védekezett. Helytálló alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a **járásbíróságra** 2014. október 3. napján érkezett fellebbezés megnevezésű, tartalma alapján azonban érdemi ellenkérelmet tartalmazó beadványt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Mindez azonban az elsőfokú bíróság érdemi döntésére, annak helytállóságára nincsen kihatással az alábbi okokból.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése értelmében a jóhírnév megsértését jelenti különösen az, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít, vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

Éppen ezért alperes kötelessége volt a perben annak bizonyítása, hogy az ítéletben foglalt, felperesre vonatkozó tényállítás a valóságnak megfelel, azaz felperes „cinkos” abban, hogy **F.E.** és társa „sok embert becsapott” és „csaló tevékenységet folytat”.

Alperes nem vitatta, hogy a hozzászólás tőle származik. Állítása valóságtartalmát kívánta igazolni. Védekezése abban állt, hogy **S.P.-vel** és **F.E.-vel** szemben **az alosztályon ügyszám** alatt nagy értékű csalás alapos gyanúja miatt eljárás van folyamatban. Felperes magatartását a hozzátartozói viszonyra tekintettel bűnpártolásnak tekintette, mert álláspontja szerint nyilvánvaló, hogy tudott leánya és élettársa tevékenységéről. Bizonyítási indítványa a büntetőügy iratainak beszerzésére és az **internetes oldal** újságírójának tanúkénti meghallgatására irányult. Emellett csatolta **F.E.-vel** megkötött kölcsönszerződésről készült okirat másolatát, a **W.L.** és **S.P.** között létrejött kölcsönszerződést, a **rendőrkapitányságon ügyszámon** 2011. december 14. napján felperesi bejelentésről készült jegyzőkönyvet, a feljelentés elutasítására vonatkozó, 2011. december 21. napján kelt **határozatot**, illetve **az alosztály idézését**.

Önmagában azonban **S.P.** és **F.E.** ellen folyamatban lévő büntetőeljárás, de annak kimenetele sem támasztja alá azt, hogy a felperes lánya és élettársa tevékenységében bármilyen módon közreműködött, az alperesi tényállítás valóságtartalmát ezért harmadik személyekkel szemben folyamatban lévő büntetőeljárás kimenetele, de esetleges felelősségre vonás sem érinti. Megalapozatlan ezért a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló indítvány is, mert a Pp. 152. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn. Alperes által felajánlott bizonyítási indítványok és a becsatolt okiratok **F.E.** és **S.P.** magatartásának igazolására irányultak, felperesre vonatkozó tényállítás valóságtartalmának bizonyítására nem voltak alkalmasak. Mivel alapvetően téves azon alperesi érvelés, hogy felperes a hozzátartozói viszonyra tekintettel „cinkosnak” tekintendő, ezért a kereset elbírálása szempontjából a bizonyítási indítványok irreleváns tényekre irányultak, mellőzésükkel az elsőfokú bíróság jogszabályt nem sértett.

Mivel a keresettel érvényesített körben a jogsértés megvalósult, az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt jogkövetkezményt helytálló ítéleti döntéssel alkalmazta. Felperes keresetében a 2:51. § (1) bekezdés a), b), d) és e) pontjában foglalt jogkövetkezmények alkalmazását is

indítványozta, ennek mellőzését azonban a fellebbezés nem érintette, ezért a másodfokú eljárás tárgyát nem képezte, erről állást foglalni nem kellett.

Alaptalan volt alperes sérelemdíj leszállítására irányuló fellebbezési kérelme is.

A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyhez fűződő jogában sértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és a környezetére gyakorolt hatására - tekintettel egy összegben határozza meg.

A Fővárosi Ítéltábla 1/2013. (VI.17.) számú határozatával elfogadott Polgári Kollégiumi vélemény 7. pontja szerint a sérelemdíjjal szembeni követelmény, hogy alanyi jogvédelmet nyújtson, egyúttal a jogsértőket visszatartsa a sérelmet okozó magatartástól. A sérelemdíj intézménye a személyhez fűződő jogok megsértésének vagyoni elégtétellel való közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetés. A kompenzációra és elégtételre való törekvés a jogvédelemre szoruló sértettnek, míg a büntetés a jogsértésnek szól (visszatartási cél). A sérelemdíjjal elérni kívánt vagyoni elégtétel tágabb kategória, mint a kompenzáció, mert az a sérelmet szenvedett félben a jogsértő magatartás miatt elszenvedett hiányérzeten, veszteségérzésen túl magában foglalja a jogsértés társadalmi elítélését is.

Az elsőfokú bíróság az alperessel szemben alkalmazott sérelemdíj összegét a jogsértés tárgyi súlyára, az intézmény magánjogi büntetés jellegére is tekintettel helyes összegben határozta meg, annak leszállítására alperes sem szolgáltatott okot a fellebbezésben.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság abban, hogy a felperest 30.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte, a felperes ugyanis a 2014. augusztus 27. napján bíróságra érkezett keresetlevélén 30.000 forint eljárási illetéket lerótt.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a kereseti illetékre vonatkozó rendelkezést illetően az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a túlnyomó részben eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte a felperes jogi képviselője részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdésében foglalt és a 4/A. § alapján járó munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség viselésére, továbbá a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

Budapest, 2015. október 20.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: Szirmai Nikoletta bírósági ügyintéző